

Március 15., A baptista sajtó napja

KÖNNYEN ÉRTHETŐ LEGYEN!

„Írd le ezt a látomást és vésd táblákra, hogy könnyen érthető legyen!” (Hab 2:2)

Magyar baptista sajtó. Igen, ilyen is van, s már elég régóta. A Békehírnök megalakulását (1895) 13 évvel követte az Evangéliumi Hírnök. Az amerikai magyar baptista lapja egyidős a szövetséggel, amit az újvilágban a múlt század legelején létrejött gyülekezeteink – otthoni és itteni példákat követve –, egymással összefogva hoztak létre. Az azóta megszakítás nélkül, folyamatosan megjelenő lap most a 107. évfolyamát éli. Eljut mindenhol, ahol magyar baptisták élnek, négy kontinensre szétszóródva.

A szerkesztője (a jelenlegi már több mint 20 éve végzi ezt a sokszor igen csak fáradságos, de végül is örömteljes munkát), és a cikk írók nagyobb része lelkipásztor – de a lap nem írott igehirdetések gyűjteménye. Versek is jelennek meg benne, de nem nevezhetjük költők fórumának.

Az amerikai magyar baptista sajtó jelenlegi egyetlen orgánusának sajátos küldetése van. Az evangéliumnak úgy a hírnöke, hogy a gyülekezeteink

életét, szolgálatát kísérve figyelemmel a közöttünk és általunk is munkálkodó Krisztus evangéliumát, hívását, segítségét, fájdalmait, gyümölcseit adja közre.

Mindezt úgy kívánja tenni, ahogy Habakuktól is elvárta az Úr, vagyis: „hogyan könnyen olvasható legyen”. Szövetségünk, gyülekezeteink testvérisége ismeri egymást és a lap szolgálata segítségével is folyamatos kapcsolatot tart. A testvéri kapcsolat-tartás célja az, hogy a szolgálatunkban egymás segítségére legyünk – Pál ezt így fogalmazta meg: „mert szinte megelevenedünk, ha ti erősek vagytok az Úrban” (1Thessz 3,8).

Igaz, hogy első renden az itteni gyülekezetek missziós életének, közös küldetésének elősegítése a cél, annak is örülünk, hogy lapunk a távoli testvérekkel is összeköt valamennyire bennünket; figyelemmel kíséri

pl. a Magyar Baptista Világszövetség munkáját is.

Örömmel olvassuk a Békehírnököt és a Szeretet lapot, sőt a magyar baptista sajtó más termékeit is, mint például az Áhítatot, a Múlt Jelen Jövő Baptista napját.

A magyar baptista sajtó napján

először is adjunk hálát azért, hogy van üzenet, amit továbbíthatunk. S kérjük az Urat, hogy segítsen bennünket abban, hogy „könnyen olvasható” és érthető üzenettel jelenjenek meg sajtótermékeink. Ne dodonai kétértelműséggel, ne homályos-sejtelmes mesékkel, ne tudományoskodó okoskodásokkal.

A költő írhat szépen, a próféta-igehirdető fogalmazzon érthetően. A baptista sajtó talán még lehet szép is, de annál is fontosabb, hogy az evangélium eszköze, és könnyen érthető legyen!

HERJECZKI GÉZA lp., Detroit
(az Evangéliumi Hírnök szerkesztője)

Meghívó a Választó-kongresszusra

ARomániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége választókongresszust tart a Nagyvárad-Belvárosi gyülekezet Aimaházában, március 27-28-án. Március 27-én pénteken este, 18 órai kezdettel ünnepi istentisztelet lesz, március 28-án pedig a kongresszus munkálataira kerül sor. Kérjük a gyülekezeteket, hogy képviseltessék magukat a kongresszuson!

A képviselet a Belső Szabályzat 42. cikkelye alapján történik a következőképpen: 20-50 tag után 1 képviselő, 51-100 tag után 2 képviselő, 101-150 tag után 3 képviselő, 151-200 tag után 4 képviselő, 201-250 tag után 5 képviselő és ezen felül minden megkezdett 50 tag után még egy-egy képviselő vehet részt a kongresszuson. A leánygyülekezetek az anyagyülekezettel együtt vegyék számításba a tagok számát, és úgy küldjenek képviselőket. Az 50 tag alatti körzetek, a lelkipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt.

A hivatalos képviselők mellett szeretettel várunk minden testvért, vagy testvérnőt, aki szeretné figyelemmel kísérni a kongresszus munkálatait. Külön szeretettel hívjuk a testvériséget a péntek esti ünnepi istentiszteletre.

A választókongresszus tervezett napirendje a következő:

- Áhítat
- Beszámoló: elnök, főtitkár, gazdasági alelnök, ellenőrök.
- Hozzászólások a beszámolókhöz
- Választás: a Szövetség tanácsának jóváhagyása, szövetségi tisztségviselők megválasztása.
- Záró igehirdetés.

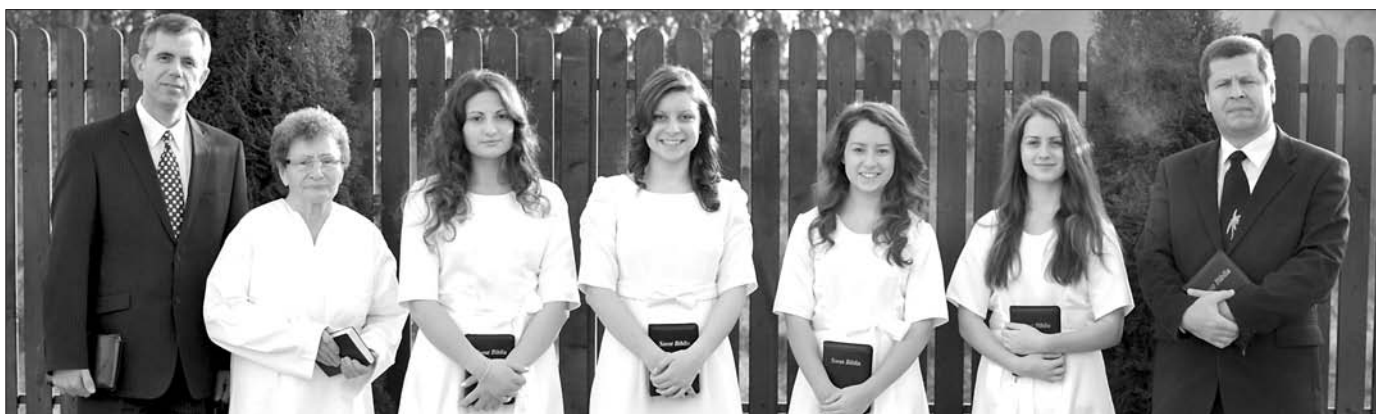
Imádkozzunk, hogy az Úr áldja meg ünneplésünket és tanácskozásunkat! – Kovács József, főtitkár

Bemerítés Paptamásiban

Az Úr kegyelméből december 28-án megmozdult a víz Paptamásiban, az év utolsó vasárnapján. Cseh Jolán testvérnő már régóta járt a gyülekezetünkbe, ahol jól érezte magát. Isten igéjét hallgatva, és az ő jelenlétét megtapasztalva jutott arra a személyes döntésre, hogy az Úr Jézust követnie kell a bemerítésben is. Idős kora ellenére is bátran tett bizonságot: „*ha nincs is társam követem mégis őt*”. Az istentiszteleten Albert István Zsolt lelkipásztor szólt Isten igéjét a Lk 4:14-21 alapján, bemutatva, hogy milyen szolgálat elvégzésére jött Jézus Krisztus. A bemerítés után, amit a helybeli lelkipásztor végzett, következett a kézrátételes imádkozás és a köszöntések. Isten áldását kívánjuk testvérnőnk életére és az Úr hallgassa meg az imáit! **(A.I.Zs.)**

Bemerítés Magyarlónán

Isten kegyelméből, 2014. november 16-án újból megmozdult a víz Lónán. Áldott öröm volt tanúja lenni annak, amikor öt fehér ruhás bizonságot tett Jézusról mint Megváltójáról, és csatlakozott a helybeli gyülekezethez. Alkalmi igehirdetéssel, az ApCsel 19,1-7 alapján Veress Ernő szilágyballai lelkipásztor szolgált; a bemerítést Borzási Pál helybeli lelkipásztor végezte. A lelkipásztorok és fehér ruhások nevei balról jobbra: Borzási Pál, Jakab Erzsébet, Iepure Bernadett, Márton Andrea, Márton Adrien, Márton Kamilla, Veress Ernő. Az Úr tartsa meg a friss hívőket az ő kegyelmében, és adjon további növekedést a gyülekezetnek. **(B.P.)**

HÚSVÉTI CÉLGYŰJTÉS

Misszió Magyarláposon és Domokoson

Mily szerelmetesek a te hajlékaid Seregeknek Ura! Kívánczik, sőt emésztődik lelkem az Úrnak tornácai után, szívem és testem ujjonganak az élő Isten felé! Boldogok akik lakoznak a te házádban, dicsérhetnek téged szüntelen! (Zsolt 84:2-3,5)

Hálát adunk, hogy a máramarosi Magyarláposon és Domokoson is magyar misszió indult évekkal ezelőtt, és működik a jelenben is. Örülünk, hogy 4-5 barátkozó jön el a vasárnapi alkalmakra, a szombat délutáni gyerekklubba pedig általában 4-5 hívő családból származó gyerek mellé más 4-5 gyerek és tini jön kívülről. Jelenleg 15-20 személy gyűl össze vasárnap, akik tiszta szívből keresik az Urat és kívánnak neki szolgálni. E kicsiny közösség a helybeli Mátyás és Molnár család vezetésével imában és nagy odaszánással végezték és végzik a missziót és építkezést.

Az Államokbeli kápolnaépítők mellett láposi, perencesnyi, nagybányai, zilahi, krasznai és szamosújvári testvérek és családok, vállalkozók vállaltak oroszánrészt az ügyintézésben, építkezésben, adakozásban, főzésben. A domokosi imaház

kétszintes, kb. 240 m² beépített terület egy 960 m²-es telken. Jelenleg az emeleten a gyülekezeti terem és a kisterem használható állapotban van. A földszinten a két szoba-konyha-fürdőszoba és előszobából álló, lelkimunkás számára épített lakás, és a gyülekezeti használatra készülő konyha és ebédlő is be van vakolva és részben közművesítve van, víz és gázbekötéssel együtt. A munkálatok 75 %-át önkéntes munkával végeztük és nagyon hálásak vagyunk gondviselő Istenünknek, hogy megőrizte balesetektől.

Ebben az esztendőben szeretnénk befejezni a munkát: fűtésbeszerelés, padló- és ajzat-burkolat, lépcsőburkolat, illemhely és konyha kialakítása, betenni a földszinti ajtókat, kifesteni a földszinti részt, udvarrendezést és bekerítést szeretnénk Isten kegyelméből elvégezni.

Köszönjük, hogy ez év húsvétján az imaház befejezése céljára adakoznak testvéreink Erdély szerte. Ezúton is köszönjük és Urunk kegyelmét kívánjuk testvéreink életére. **(Kis-Juhász Vilmos lp.)**

Márciusban, vasárnap délelőttöként János evangéliuma

János – a tanítvány, az apostol és az író

Novák József *lp.* (fotónkon, Alhambra, USA) előadásának szerkesztett változata – elhangzott a *Tanítható tanítványok* c. sorozatban, tavaly augusztus 6-án, a Hargita táborban tartott magyar baptista lelkipásztorok világtalálkozóján.

János feszültségben élt a világgal, amiben testet öltött az Ige, mert: „*az övéi közzé jött és az övéi nem fogadták be*”, természetes, hogy akkor Jánosnak se lesz otthona ez a világ. S ez a rátekintés a világra és a krisztusi életre, ez határozza meg őt, egyrészt határozott elállás a világtól: „*Ne szeressétek a világot*”, másrészt viszont ő az, aki Istenről azt mondja, hogy „*a szeretet*”. Tehát egy olyan világban élünk, ahol mi nem szeretünk élni, de amit az Isten szeret!

A szinoptikustól lényegesen eltérő írás szerzője az evangélista János. Evangéliumának nemcsak a bevezetője sajátos: „*Kezdetben volt az Ige*”, de a mássága végig jellemző marad. Például a történetek elmondásában – azokat óvatosan válogatja –, ahogy Jézus tanításainak ad elsőbbséget. Leveleiben a keresztyén gyülekezet másságát vigyázza. A Jelenések könyvének sajátos üzenetét el sem képzeljük, hogy akármelyik apostoltárs ilyen módon ránk hagyományozhatta volna; a világ másságát jánosi módon érzékelve lehet annak elmúlásáról, és a helyébe lépő új világról úgy hírt adni, hogy minden kor Krisztus-követőjének öröme legyen a jövő eseményeinek kinyilatkoztatás útján történő megismerése.

A három „oszlop” egyike

F.F.Bruce teológus munkásságára utalva megemlíthetjük, hogy János egy palesztinai zsidó, aki a korabeli zsidóság különböző árnálait jól ismerte, de ő maga a qumrani szekta világnézetét követte. Az evangéliumi események szemtanúja – hivatkozik erre gyakran. A tanítvány ő, akit Jézus szeretett. Az utolsó vacsoránál, a keresztre feszítésnél, majd az üres sírnál történeteket a szemtanú hitelességével, mindegyik más tanítványtársánál közelebről adja vissza. Zebedeus fiainak az egyike ő, aki evangéliumában név szerint nem utal önmagára soha, sem testvérére, Jakabra. Fontos evangéliumi történetekben Péter mellett találjuk, még az Apostolok cselekedeteiben is.

Egyike a háromnak, akikre a korai gyülekezet, konkrétan Pál apostol, mint oszlopokra tekint: „*S amikor Jakab és Kéfás és János, akiket osz-*

lopnak tekintenek, felismerték a nekem adott kegyelmet, megállapodásul kezét adtak nekem és Barnabásnak, hogy mi a pogányokhoz menjünk, ők pedig a körülmetéltekhez” (Gal 2,9).

A tanítványságra szóló elhíváskor Jézustól kapja a Boanerges nevet, olvassuk Márk evangéliumában, ami azt jelenti, hogy „*mennydörgés fia*”. Illést tekint a messiási kor előfutárának. Ő volt az egyike, akik tüzet kívántak a samáriai falura, ahova a Jeruzsálembe tartó kis csoportot nem szívesen látták vendégül, sőt megtagadták tőlük a szállást (Lk 9,54).

És János volt az, aki a rosszállását fejezte ki amiatt, hogy valaki Jézus nevében merészelt ördögöt űzni (Mk 9,38). Azután a Zebedeus fiainak a helyezkedése, Jézus eljövendő dicsőséges uralkodásának az idején, a többiek jogos haragját váltotta ki (Mt 20,24). Jó alkalmként szolgált az „ügyeskedésük” arra, hogy Jézus föl hívja a tanítványok figyelmét: az autoritás gyakorlása az övéi között a szolgálatban történik, és nem úgy, mint ahogy a világ gyakorolja az uralmat.

A legközelebbi tanú

F.F.Bruce fölveti a kérdést Jánossal kapcsolatban, hogy mi módon lehetett a főpap ismerőse, aki még Kajafás palotájába is követhette a Mestert? – ahogy az utolsó hét eseményeiről tudósít minket az evangélium. Izgalmas kérdés az is, hogy miként lehetett a kivégzésnek olyan közeli tanúja, hogy a lándzsadöfés nyomán, a Jézus oldalából fakasztott vizet és vért látta és meg tudta különböztetni. Vagyis, hogy olyan kapcsolatai voltak ennek a zelótának a zsidóság vezetőivel, hogy a főpap udvarába is bemehetett, és Jézus kivégzésénél egész közel állt a

kereszthez, mindegyik más tanítvány-nál közelebb.

Ez volt az utolsó evangélium, de jóval a megszületése előtt ismert volt az őskeresztyén közösségben az idős apostol által megfogalmazott „*emlékezés*” és „*tanítás*”, ami egyfajta tradícióvá vált. Kialakult körülötte egy tanítványi kör is, akiket „*jánosiaknak*”, az apostol követőinek tartottak.

A 2. század után írnak róla

Jánosról kevés életrajzi információ maradt fenn. Idős korának jó idejét Efézusban töltötte. Érdekes, a korabeli dokumentumokból, az első két évszázadból fennmaradt írásokból Efézus-sal kapcsolatban mindig csak Pál apostolt említik a gyülekezet alapítójául. A 2. század után kezdenek arról írni, hogy élt ott egy János is, aki azért fontos dolgokat hagyományozott az utókorra, a keresztyénségre.

Tanítványai közül az egyik legismertebb Papias lett, a másik Polykarpus, a föltételezések szerint elképzelhető az, hogy az evangéliumot, vagy a leveleit Polykarpusnak diktálta.

A gnosztikusok előszeretettel használták az írásait, a gondolatait, a kifejezésmódját, mert a jánosi irattal könnyű visszaélni. János maga hangot ad annak, ő tudja, hogy vissza fognak élni vele, félremagyarázzák, és az kárhóztatása lesz munkájának. Mégis vállalja azt, aki ő lett; ez a veszély nem készítette arra, hogy mássá legyen, mint amivé a kegyelem őt formálta.

Határozott elállás a világtól

Az evangéliumot, az írásait olvasva nyilvánvaló, hogy János feszültségben él a világgal, amiben testet öltött az Ige: „*az övéi közzé jött és az övéi nem fogadták be*”. (Folyt. a 6. oldalon)

Amíg dal lesz ajkunkon

A nagybányai Kiskórus szolgálata a hátarközei Vaján, Magyarországon

Közös Mababisz-vasárnapot tartottak február 8-án, vasárnap délután a nyírségi gyülekezetek Vaján. A szabolcs-szatmár-bereg megyei, három és fél ezer lakosú város Művelődési Házában tartott ünnepségre meghívták a nagybányai Kiskórust, lelkipásztorukkal, János Csabával egyetemben. A Szeretet kérésére az alkalomról a bányai gyülekezet sajtófelelőse-kórustag küldött beszámolót.

Ünneplőbe öltözött testvérek fogadtak a vajai Művelődési ház előtt. Miközben cipeltük befelé az énekeskönyveket, kottatartókat és a csereruhákat, egy velünk egykorú férfi közeledett a bejáratához, s bizonytalanul méregetett: „Szervusz, az Úr áldjon!”, köszöntem rá hirtelen, mire a férfi arca felderült, s mosolyogva válaszolta: „Akkor jó helyen járunk! Mi hozzuk a hangosítást.” „Mi pedig használni fogjuk! – feleltem vissza, s erre mindketten nevtünk... Sokan leszünk, pár százan, s már kevesebb mint egy óra van a kezdésig” – mondogattuk beérkezve a díszterembe, a nyírségi gyülekezetek Mabavisztalálkozójának a helyszínére.

Lelki körkép

Cserés Attila Barnabás nyiregházi lelkipásztor kezdte meg az alkalmat 15 órakor, és a Jel 3,8-cal üdvözölte a sok helyről egybegyűlteket: „Tudom a te dolgaiddat, hogy kevés erőd van, és megtartottad az én beszédeimet, és nem tagadtad meg az én nevedet.” Egy közösének után kiadós lelki körkép következett, amelyen a nagybányai Kiskórus tagjainak lehetőség adatott dicsőíteni mennyei Atyánkat bizonyágtételekkel, verssel és sok énekkel. Az énekszámok között a gyülekezetek és a körzetek képviselői

számoltak be a lelki helyzetről, a gondokról, tervekről. Sajnos, több gyülekezetre is jellemző a fogyás, az elöregedés.

Mit csináljunk...?

Takács Zoltán, a mátészalkai gyülekezet lelkipásztora párhuzamot vont egy személyes tapasztalata és a gyülekezeti élet között: a múltkori fogyókúrája után sokan észrevették a „karcúsodását”, és ilyeneket kérdeztek: Beteg vagy? Hogy csináltad? Jól érzed így magad? Aztán a jelenlevőkre tekintve így folytatta: a gyülekezeti beszámolókat hallgatva ezt a három kérdést állítom elétek: 1) Vajon nem betegségnek a következménye a lelki és számbeli hanyatlás? 2) Mit csinálunk rosszul, vagy mit hanyagoltunk el, hogy fogyunk? 3) Mit csináljunk, mert nem érezzük jól magunkat ebben a helyzetben.

Keressük Urunk akaratát!

A kérdésekre tökéletes válaszként jött a János Csaba nagybányai lelkipásztor igehirdetésének alapigéje, 2Krón 7:14: „Ha megalázza magát népem, amelyet az én nevemről neveznek, ha imádkoznak, keresik az én orcámat, és megtérnek gonosz utaikról, én is meghallgatom a mennyből, megbocsátom vétkeiket, és meggyógyí-

tom országukat.”. Igeszolgálatában kifejtette, hogy ne elégedjünk meg a nosztalgiával, a múlt felidézésével, vagy a jelenlegi statisztikák böngészésével, hanem tegyük meg azt, amire az ige szólít: alázkodjunk meg, ismerjük el hogy hibáztunk, valljuk meg bűneinket és hagyjuk el azokat; keressük Urunk akaratát, és imádkozzunk megújulásért és ébredésért. Az összejövetel végén többen könyörögtek irgalomért, lelki felüdülésért.

Szívesen megyünk énekelni

Két és fél óra után az alkalom családias hangulatban zárult, a helybeliek gondoskodtak arról, hogy testünket is erősítsük, frissítsük a szeretetteljes, meghitt beszélgetések alatt.

Távozáskor megkérdezték tőlem: Jöttök-e még? Igen, annak ellenére, hogy a kórus átlagéletkora meghaladja a 40 évet, szívesen megyünk énekelni bármerre hívnak – egy kedves ének szavait idézve: „Amíg dal lesz ajkamon, Hirdetem hogy él az Úr! / Tudom, hogy elfogad és szeret, Egyedül csak ő az út! / Minden percem az övé, Hálám nem szűnik soha. / Amíg dal lesz ajkamon, Jézusról tanulok.”

Istené legyen a dicsőség mindenért!

BÁNYAI ATTILA

Önállóan olvashatják majd az ígét

Hallották és befogadták az ígét, de nem tudtak olvasni. Rupí testvér felolvasott nekik, elkezdte tanítani is őket, majd azért imádkozott, Isten rendeljen egy alkalmas személyt, aki folyamatosan tanít írni-olvasni. Bátori Emma Tordáról a 2015-ös évet a roma testvéreink oktatásával kezdte.

A tanítványokkal, középen Bátori Emma és Gábor Rupí lp. Korondról.

Abban a kegyelemben részesültem 2008 tavaszán, hogy Isten ígétjét vihettem olyan településekre és olyan embereknek, akiknek addig senki nem beszélt a drága szabadságról, Jézus Krisztusról. Cigány testvérekről van szó, akik miután hallották az evangélium üzenetét, befogadták az Úr Jézust, és Krisztusban új életet nyertek.

Ki fog minket tanítani?

Ezt követően az egyik testvér megkérdezte: „Mi lesz velünk, ki fog minket tanítani, Rupí testvér, hogyan maradhatsz meg az Úr útján, mert nem tudunk olvasni?” Az Úr ezt az ígét adta nekem válaszul: „*Ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennevetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjáig*” (Fil 1,6, újonnan revideált Károli ford.). Csak az tudja, milyen nagy hátrányt jelent egy közösség életében az írástudatlanság, aki közöttük végzi a missziómunkát.

Rupí testvér olvasott fel nekik

„*Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által*” (Róm 10,17). Mivel a cigány testvérek nem tudták olvasni az ígét, ezért valakinek olvasnia kellett számukra a Bibliát. Hogy a hitben megmaradjanak és növekedjenek, heti két-három alkalommal látogattam őket és 2009-ben elkezdtem őket olvasásra tanítani. Örömmel vállaltam testvéreink érdekében a heti közel 300 km megtételét. A tanítás elin-

dításában segített Nyári Jenő tv. Budapestről (Hajnalcsillag Misszió).

Viszont idő hiányában nem tudtam a tanítást nagyon sokáig folytatni. Ezért imádkoztam, Isten rendeljen egy arra alkalmas személyt, aki megtanítja írni és olvasni ezeket a testvéreket.

Válasz jött a kérésre

Az Úr válaszolt imádságomra, és 2014 augusztusában Tordáról és Kolozsvárról jött három hívő leány szolgálni a korondi körzetbe – a Gyermek-Evangélizációs Közösség (GYEK) missziójában. Említettem nekik, hogy ezek a testvérek nem tudnak írni-olvasni. Jó volna, ha valaki eljönne és tanítaná őket. Nagy áldás lenne, ha önállóan táplálkozhatnának Isten ígéből.

Fiatalkorunk hazamentek, aztán pár nap múlva egyikőjük, Bátori Emma telefonon fölhívott és azt mondta: „Rupí bácsi, Isten a szívemre helyezte a cigány testvérek tanítását”. Így hát Emma a 2015-ös évet a roma

testvéreink oktatásával kezdte. Hetente öt alkalommal tanít 15 felnőttet.

Testvérnőnk szeretete és lankadatlan hozzáállása arra készítette a tanulókat, hogy imádkozó szívvel, komolyan álljanak a tanuláshoz. Hála az Úrnak, már a kezdeti sikerek látszanak. Hallottam a tanulókat, amikor a szavak olvasását gyakorolták, és szinte ujjongtak az örömtől.

Az én szívemet is hála és öröm töltötte be. Azért imádkozom, az Úr áldja meg Emma testvérnő munkáját, hogy az által szolgáló testvéreké váljanak a betfalvi roma tanulók.

Köszönjük!

Kérem az olvasókat, imádkozzanak Bátori Emmáért és a tanulókért is, valamint azért a misszióért, amit a cigányok között végzünk – feleségemmel együtt.

Köszönettel tartozunk a székelyudvarhelyi gyülekezetnek, akik lakást biztosítottak Emma testvérnőnek.

Szeretnénk köszönetet mondani a Hajnalcsillag Misszióknak, és a Keresztény Cigánymisszió Alapítványnak (KCA), akik szintén pozitívan álltak szolgálatunk mellé.

Kívánjuk, hogy rendeljen az Úr még sok lelkimunkást:

„*mert az aratnivaló sok, de a munkás kevés*” (Mt 9,37).

GÁBOR RUPÍ lp.
Korond

János – a tanítvány, az apostol és az író

Novák József alhambrai lp. előadása – folytatás a 3. oldalról

Természetes, hogy akkor Jánosnak se lesz otthona ez a világ. Ezért, úgymond egy olyan életre rendezkedett be, amelyet nem lesz könnyű élni, de itt kell élni, mert itt öltött testet az Ige. S ez a nézet, ez a rátekintés a világra és a krisztusi életre, ez határozza meg őt. Egyik oldalon egy határozott elállás a világtól: „*Ne szeressétek a világot... Ha valaki szereti...*” (1Jn 2,15). Másrészt viszont ő az, aki Istenről azt mondja, hogy „*a szeretet*” (1Jn 4:8), és „*Mert úgy szeretete Isten a világot*” (Jn 3,16). Hát, egy olyan világban élünk, ahol mi nem szeretünk élni, de amit az Isten szeret!

Idős korában írja műveit

János öreg kort ért meg, s rengeteg tapasztalatot ment át. Idős korában írja meg az evangéliumot, a leveleket, és a Jelenések könyvét. Különbözik tehát Pétertől, meg az öreg Páltól, akinél kimutathatók változások, legalábbis a hangsúlyok áttevődnek bizonyos témákban, kicsit másképpen fogalmaz később, mint korábbi leveleiben.

Tehát egy érett, tapasztalt tanítvány szólal meg az élete végén, akinek volt alkalma kipróbálni az igaz voltát mindannak, amit a Mestertől hallott. Az Ige Jézus Krisztus, aki nem csupán mondja az ígét, hanem a testben megjelent Ige.

Azonosság az üzenettel

Jézusnak a világon megélt önazonossága az üzenettel a krisztusiak önazonosságában él tovább – Jézussal ugyanezt, ugyanezen a világon. Tehát, ahogy Jézus nemcsak jött, hanem mondja az ígét, hanem ő az Ige.

Az Úrral való kapcsolatunk, gondoljunk csak a Jn 15-re („*Az igazi szőlőtő; Aki Krisztusban marad, megmarad a szeretetben; A tanítványok és a világ*”), hasonló önazonosságot kínál mindazoknak, akik Jézussal együtt élünk, organikus egységben, hogy Jézus itt legyen ebben a világban.

Gondolkodásának jellemzői

Robert Gundry vezető amerikai teológus Jánossal kapcsolatban arra a következtetésre jut, hogy János a gondolkodásában, életmódjában, tanításában szektáriánus lett. Azt is mondja, hogy a gyülekezetnek, az evangéliumi közösségnek vissza kell

mennie a mozgalmi korhoz, tehát az eredetekhez, és föl vállalni újra azt, amit valamikor átokszóként mondtak rólunk, hogy szektások vagyunk. Azt a fajta jelleget kell újra megtalálnunk, ami a kezdet kezdetén jellemezte a közösségeinket. Hát képzeljétek, hogy mit jelent ez Amerikában! (Megjegyzem, zárójelben, hogy itt, a mi térségünkben ennek épp az ellenkezője játszódik le folyamatként. Még nem érett meg a helyzet arra, hogy fölismerje a testvériség, ez rossz irány.)

R. Gundry könyvében János gondolkodásának a Logosz-centrikus és szektáriánus neveket adja (tehát: „Isten-beszéd központú”, és „elállás a világtól”). Ne feledjük, hogy mindegyik apostolnál többet látott, nagy utakat tett meg; idegenben élő, idős emberre figyelünk, amikor olvassuk – ez teszi őt mássá.

Ennek köszönhetően János evangéliumának legnagyobb részét Jézus beszédei alkotják: Jézus tanítása, Jézus szavai (az első 17 fejezet négyötödéről van szó). Összehasonlítva a szinoptikusokkal, pl. az ötezer megvendégelését Jánosnál Jézusnak az élet kenyeréről szóló tanítása követi (a szinoptikusok csak a csodáról számolnak be). Hasonlóképpen az Úr tanításával egészíti ki a Jeruzsálembé való bevonulást. Az utolsó vacsora történetét – az evangélistákhoz képest – Jánosnál négy fejezet tárgyalja.

A Logosznak (*az Ige görögül*) úgy igyekszik több helyen is hangot adni, hogy a történeteket óvatosan megválogatja. Márk evangéliumának a 666 versszakából 209 Jézus csodáiról szól. Ezzel szemben János, aki többet tudott ezekről az eseményekről, csodákról, összesen hét ilyen esetet említ, és azokról sem mint csodákról, hanem mint jelekről, Jézus magyarázatára szoruló jelekről tesz említést.

Jézus szavai parancsolatok

A Logosz szinonímáit egyik evangélista sem használja annyit, mint János: kilencszer Jézus beszédeire utalva, mindig többes számban, és háromszor Isten beszédére. Jézus a szavait Igeként mondja, így beszédére figyelve az Ígét vesszük magunkhoz. A Logosz egyes és többes számú formái ugyanazt a jelentést hordozzák, ebből az ige és a beszéd azonosságára ismerünk Jézusnál. Pl. „*aki elvet*

engem, és nem fogadja el az én beszédeimet, annak van ítélő bírója”, „*az ige, amelyet szóltam, az ítéli el őt az utolsó napon*”. Jézus szavainak a jelentőségét azzal is kiemeli János, hogy parancsolatnak mondja: Mestere szavait a tanítványnak szükséges megtartania!

Bár Máté, Márk és Lukács is mint tanítót szólaltatják meg Jézust, Jánosnál ő Istentől jött tanító, sokkal több a rabbinál, ami a Prológus logikus folytatása. „*Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt*” – olvassuk a Jn 1,18-ban.

Jézus Krisztus a Nátánaelnek megjelenő „létra”, aki a mennyet és földet összeköti. Isten ajándéka ő, akitől élő vizet vehet a samáriai asszony. Jézus az élet kenyeré, akinél az örök életnek a beszéde van. Jézus személyének és szavainak az egységét, a Logosz életét mi sem illusztrálja jobban, mint a templomnál mondott szava: „*ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok bűneitekben*”. Megkérdezték tehát: ki vagy te? „*Az, akinek elejétől fogva mondom magamat*” – válaszolta.

Tudomásul kell vennünk

Ezzel el is érkezünk ahhoz a feszültség-ponthoz, amit János érzékelni kíván Jézus, és a magunk helyzetéről a világban. Jánosra figyelve tudomásul kell vennünk néhány igazságot a világról, amiben mi csak így, elkülönülve élünk.

Az első az, hogy a világosság a sötétben fénylik, a sötétség nem fogadta be. Ha illik ránk „*a világosság gyermekei*” megnevezés, akkor idegen test vagyunk a világban; ennek megfelelően tervezni, végezni szolgálatunkat, jól megkülönböztethetően a világtól, annak módszereitől, szellemiségétől. (A szektáriánus jelzőt mi, magyar baptisták nem szívesen használjuk, mert a szektás megkülönböztetések után épphogy fellélegeztünk).

A kiválasztottság témája

János azt tanítja, hogy a Logosz a kiválasztottakban él: „*senki sem jöhet énhozzám, ha nem vonzza őt az Atya, aki elküldött engem*”. Máshol pedig azt írja: „*Ti nem ismertek engem, mert nem az én juhaim közül valók vagytok*” – a kiválasztottság témája nála igen hangsúlyos.

Arra figyeltem föl, hogy ez a bölcs öregember mintha magyarázkodna. Valljuk be őszintén, mi baptisták vesződünk a kiválasztottság kérdésével: hogy Jézus hívására válaszolunk a megtéréskor, és Isten munkálja azt, hogy mik vagyunk, s akiken ez a munka nem mutatkozik, az nem az övé – Hogy működik ez az egész? –, gyakran kikerüljük ezeket az ígeket.

A Jézus-közelség formálta

Nekem tetszik az, amit János csinál, ahogy mondja, hogy van ilyen – aztán kérjétek az Urat, hogy értesse meg veletek, mert ő átélte ennek az igaz voltát. Mert látjuk őt, ahogy Jézus kebelén pihen, ez a zelóta, akit Jézus úgy tanított, hogy magához engedte, fizikailag is közel. Nem csak Jézus szavai, de a Jézus-közelség is formálta. Így amikor a kiválasztottságról beszél, akkor szerintem ő a saját megtapasztalásaira hivatkozik, azokra utal: igen, én egy olyan harcias valaki vagyok, egy durva valaki, ezt tanultam az apámtól, ilyen volt a testvérem is. Jézus tanítványaként is így nyilatkoztam meg, az Úr ezt fölismerte rólam, mert mennydörgés fiának nevezett minket, de magához szeretgetett. Aztán valahogy elolvad a Jézus jelenlétében ez a „vadember” – ezt jelentette neki a kiválasztás.

És nekem ez azért tetszik, mert magamra ismerek benne. S amikor nem értem, ahogy öregszem, azt kérem az Úrtól: „Engedd, hogy érezzem”. Bennem nincs kétség affelől,

Csak János mondja el, hogy Jézus megjelent a Galileai-tónál halászó tanítványoknak is, emlékezik a kifogott halak számára (illusztr.: A Biblia kézikönyve)

hogy kiválasztott engem is – hogy csinálta, mint csinálta, miként történt ez az egész, én nem tudom megmagyarázni (*a hallgatók derűltséggel fogadják – szerk. megj.*). És mindennek a következménye az tehát, hogy a világgal való kapcsolatunkat sajátos módon nézzük, amiképpen Jézus viszonyul a világhoz, és erősítse mind ez a Jézussal való kapcsolatunkat.

„Őértük, nem a világért”

A szinoptikusoknál Jézus a bűnösök barátja, olyan nyíltan, hogy okkal vádolhatták. János evangéliumában Jézus nem ül asztalhoz az adószedővel, bűnösökkel, farizeusokkal. A nem Iskáriotes Judás meg is kérdezi tőle: „Uram, miért van az, hogy nekünk akarod kijelenteni magadat, nem a világnak?” Vagy gondoljunk a főpapi imájára, amelyben János idézi az Urat, aki azoknak jelentette ki az Atya nevét, akiket neki adott a világból és azt mondja: „Én őértük könyörgök: nem a világért” (Jn 17,9) – ő, aki a világba jött, hogy meghaljon, Isten szeretetét így mutatva meg.

Tehát Jézus szektáriánus világképe meghatározza a János világképét. Azt látjuk, hogy nyakába veszi a világot szinte, öregségére is vállalja az idegent, miközben figyelmeztet bennünket, hogy ne szeressük ezt a világot, sem azt, ami a világban van, mert „Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete” (1Jn 2,15b).

A másféle folyamat

Peter Berger vallás-szociológus (a Boston-i egyetemen tanított, több magyar tanítványa is volt) egyik híres megállapítása így hangzik: „A mi korunk tanúja lesz annak, hogy a nyugati civilizáció elvilágiasodik” –, sajnos ennek tanúi is lehetünk. Ugyanakkor zajlik egy másféle folyamat is, amelyről ezt írta: „A vallásos hit ott lángol fel, ahol megjelennek a bátor, nem szabadkozó és nem megalkuvó, meggyőződéses hívők” – tehát pontosan az ellentétjei azoknak, akik igyekeznek mindenáron haladni a korral. Ilyenképpen a hitünkről, a világnézetünkről nem vitázunk, nem beszélgetünk, hanem mi hirdetjük. *Világosság és sötétség, halál és élet, kenyér és életszomj* – ezeknek jól láthatóan el kell különülniük!

Helyzetünk Amerikában

Történelmünknek köszönhetően a

keresztyénség helyzete az amerikai társadalomban alapvetően másképpen alakult, mint például a baptista közösségeké Európában. Mégis az utóbbi ötven esztendőben egy olyan áldatlan folyamatnak voltunk a tanúi, hogy az eredményességünkért, a gyümölcsözőbb munkáért, pozitívabb jelenlétért a társadalomban – fölveltük a világot, a szokásait. Említhetném itt a legszembetűnőbbet, például a keresztyén zenei stílusokat, a fiatalok közötti evangélizációt, és sorolhatnám el egészen a modern igehirdetési módszerekig. Ez oda vezetett, hogy bejött a világ a gyülekezetbe, és nincsenek az újjászületésnek jól érthető csodái. Sajnos, a Déli Baptista gyülekezetek is veszítettek a misszió erejéből. Nem csoda hát, hogy a „biblia-övezetben” magasabb a válásoknak a száma, mint a szabadelvű északi államokban.

A baptisták: szeretetközösség

A magunk forrásából kell merítenünk, mert ha magyarok vagyunk, akkor oda kell visszanyulnunk, mert azt értjük. Ahogy azt az elején csinálták, hogy a baptisták legyenek egy szeretetközösség, a megváltottnak a közössége, ahol az evangélium egyértelműsége mindenki előtt nyilvánvaló – szórakoztató programokkal senkit sem lehet megmenteni Krisztusnak.

És azután az egyéni és családi életünkben is egészséges módon elállni a világtól. A világ nem szereti a hívőket – nálunk mostmár olyan jogokat is megtagadnak, amit nem is képzeltünk volna. Viszont amikor kinyílik egy kapu, azon be kell mennünk. Vissza kell nyernünk azt a jelenlétet, amit elvesztettünk.

Befejezés

Ezt a „vadembert” Jézusnak a közelsége szelídítette meg – mint engem is, de szükségem van több Jézus-jelenlétre –, és arra választotta ki, hogy sok-sok tapasztalatot szerezve, idős emberként, idegenben írja le amit látott és hallott, azt az új világot, aminek a közeledtére várunk. Testvéreim: várunk? Ugye nem akarunk berendezkedni itt olyannyira, hogy a mennyországra már ne is legyen szükség?

János azt mondta, hogy nem lesz könnyű az utolsó idő. De aki hittelt olvassa, vagy hallgatja ezeket a próféciákat, az reménykedve vár, és bízik Istennek ilyen irányú munkájában.

Imádkozzunk, hogy az Úr áldja meg testvérnőinket és a nők szolgálatát!

Itt van március, és sokatmondó üzenete van, hogy a tavasz első virágaival, elsején, vagy nyolcadikán megajándékozzuk a nőket... Az itt következő oldalakat különösen női olvasóinknak készítettük.

Az Európai Baptista Nők vezetői találkoztak Horvátországban október 30. és november 2. között.

1) Konferenciák idehaza

A májusi Hargitai Női Csendesnapokon a „*Tanuljunk együtt!*” témasorozatunk folytatódott. A Prédikátor könyve 3:7 „*Ideje van a hallgatásnak és ideje a szólásnak*” mottó alapján tanított minket meghívott előadónk, Varga Anikó, a Magyarországi Női Misszióbizottság elnöke. Egy fiatal énekegyüttes a Menora szolgált közöttünk, vasárnap pedig evangélicaiósi alkalmunk volt, amikor Varga György lelkipásztor hirdetett ígét. Isten Lelkének kiáradását most is tapasztaltuk. Voltak megújulások, döntések Krisztus mellett. Ez a legnagyobb célunk és örömmünk minden női csendesnapon!

Emellett, ebben az évben, a gyülekezeteinkben több egy napos női alkalomra is sor került helyi szervezéssel.

A már hagyományosnak mondható kerületi és roma női találkozók mellett Nagyváradon megtartották az első *Közbenjáró Édesanyák* imacsoportjainak találkozóját. Svájcban az európai szervezet képviselői Kathrin Larsen és Christina Büchi szolgáltak közöttünk. A találkozó után még több imacsoport alakult Nagyváradon és környékén is. Hálások vagyunk a Zilahon, Bihar megyében, Temesváron, Aradon és Székelyföldön működő „*Közbenjáró Édesanyák*” imacso-

portjaiért. A közösségekbe megújulást, megtérést is hozott ez a mozgalom a testvérnők között.

2) Külföldi kapcsolatok

● Szeptemberben volt a *Hope for Europe Női Misszióbizottság* gyűlése Hannoverben (Németország). A 2015-ben ugyancsak Hannoverben tervezett konferenciát szervezték együtt, melynek témája: *Grow Together*. (Növekedni. Együtt.)

● Az *Európai Baptista Nők* vezetői találkoztak Horvátországban (Crikvenica), október 30. és november 2. között. Ksenija Magda volt a főelőadó. A találkozó célja a kerekasztal beszélgetés volt, amikor az európai országok vezetői megoszthattuk látásunkat, s a biznyságtételek alapján a vezetésben segíthettük egymást. Az Európai Baptista Nőszövetség új elnöke, Újvári Anikó (Magyar.) bátorított minket az alkalom nyitó és záró szolgálatával.

Nőszövetségünket mindkét helyen Budai Evódia képviselte.

● Októberben a *Közbenjáró Édesanyák Nemzetközi Szervezet* Chicagóban (USA) rendezett jubileumi konferenciáján Mike Adina vett részt.

3) A nőszövetség kiadványa

Az *Eszter* folyóirat két új számmal

jelent meg ebben az évben is – tavasszal és ősszel. A reményteljes élet és az építő kommunikáció témáját dolgoztuk fel az írások által.

4) A nemzetközi imanap

Ebben az évben is, novemberben, megtartottuk nagyon sok gyülekezetben a Baptista Nők Világimanapját.

A „*Lépésben a Lélekkel*” sorozat mostani mottója a Hűség volt. Kívánságunk, hogy testvérnőinkkel megte-remjünk ezt a gyümölcsöt a házasságban, családban és a szolgálatban, amivel megbízott az Úr.

5) A nőszövetség támogatói

Isten megáldott anyagilag is, a szükséges támogatásokra (betegségben ill. nehézségben levők támogatása, konferenciák szervezése) rendelt jókedvű adakozókat a női imanapon és konferenciákon hirdetett adakozáson keresztül is.

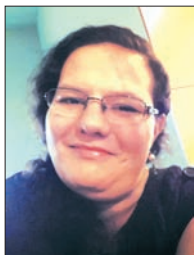
Imádkozzunk, hogy az Úr áldja meg testvérnőinket és a nők szolgálatát! Isten ígéjének bátorításával végezzük szolgálatunkat ebben az évben is: Jézus mondta: „*Minden lehetséges annak, aki hisz*” (Mk 9,23).

Imádságos szívvel:

BUDAI EVÓDIA

MIKE ADINA, SZÁSZ ERZSÉBET

Vezetőség-választás volt a Bihar megyei VISz-ben

Gergely Annamária (balról), Diószegi Renáta és a vasárnapi iskolai tanítók egy csoportja.

45-en jöttek el a várad-rogériuszi imaházba február 8-án, szombaton, a Bihar megyei Vasárnapi Iskolai Szövetség (VISZ) választó közgyűlésére. Az áhítaton Egyed Ernő buzdított imára, Szabó László lp. igei tanítást tartott. Az előző időszakról Czobor Ibolya leköszönő elnök számolt be; a választásokat Albert István Zsolt lp., a nagyváradi missziókerület alelnöke vezette. *Gergely Annamária* elnök és *Diószegi Renáta* titkár vezetik tovább a Bihar megyei vasárnapi iskolai tanítók szövetségének munkáját. A választás után imádkoztunk – kívánjuk Isten áldását az új tisztségviselők életére és munkájára. (A.I.Zs.)

TÜRMEZEI ERZSÉBET

Nekem az élet

Most a tavasz dalára hallgatok.

Körülölelnék könnyű illatok:

a föld szaga, az édes sarjadás.

Közel a húsvét, a feltámadás. –

Tavasz bolyong most erdőn, réteken.

Dalol, az életről dalol nekem.

Útjára lenge barkaág hajol.

Az életről, az életről dalol.

A légbe' hangok halk hulláma ring:

„Az élet álmaink és vágyaink... –

Akarunk, égünk, vágyódunk, vagyunk.

Az élet sóhajunk és bánatunk...”

A légbe' hangok halk hulláma zúg.

Tavasz dalol... a dala oly hazug.

Ajkamon könnyű, halk mosollyal én

állok rügyet fakasztó reggelén

a föld szagú, idegen dal felett,

és Jézus, Életem, köszöntelek.

„Nekem az élet”? Te világ, te föld,

ne hidd, hogy színed, illatod betölt,

a színed, fényed, vágyad, illatod.

Minden virágod ideadhatod,

s lelkem kiált, sikolt epedve: Még!

„Nekem az élet Krisztus!” Ő.

Színed, virágod, terved, vágyadat:

tavaszi föld, a szívem megtagad.

Földszagú dal, zenghetsz a réteken,

én megtagadlak! Más az énekem.

Lelkemre hullnak fények, sugarak.

Megyek a kéklő, tiszta ég alatt,

utamra hajlik barka, mirtuszág,

és zengem én az élet himnuszát,

az Életét... az Úrnak Krisztusát.

Fotó: Sz.

A nők között szolgálva Szerbiában

Az *Útban az életre* c. traktátus által tudta meg az igazságot, mert kicsi kora óta azzal a meggyőződéssel küszködött, hogy Isten őt nem szereti... A sok nemzetiségű Szerbiában a baptista nőszövetség elnöke egy magyar testvérnő, **Nagy Tiborné Mária**. Ötödik éve áll ebben a tisztségben. Családjával egy vajdasági faluban él, Csantavéren, a szerb-magyar határhoz közeli Szabadkától 20 km-re dél-nyugatra. Idén március 3-án volt 24 éve, hogy férjével együtt bekerültek.

□ Hogyan folyik az országos munka?

– Nagy Tiborné Mária: Szerbiában körzetekre van osztva a női munka: van magyar körzet, román, szlovák és a többi gyülekezetek, ez a szerb körzet, de ők ezt inkább úgy hívják, hogy a többi gyülekezet. Országosan a munkát egy vezetőség fogja össze, amelybe minden körzet delegál egy testvérnőt. Korábban a magyar körzetet képviseltem, és úgy alakult, hogy öt évvel ezelőtt engemet választottak meg elnöknek és a négy éves mandátum lejártá után 2014-ben újraválasztottak. A szerbiai baptista szövetségnek most van egy új működési szabályzata, amely szerint a közgyűlés választja meg a vezető testvérnőt, így hát a testvérnők csak a tippet adták, hogy engemet válasszanak újra, de igazából a közgyűlés választott engemet, tehát a férfi testvérek.

□ Miket szervez a nőszövetség?

– A körzetek külön szoktak konferenciákat tartani, de minden év májusában van egy nagy országos találkozó. Női munka nem minden gyülekezetben van, de nagy részben igen, úgy, mint női órák. A testvérnők aktívak minden téren. Nálunk is, mint ahogy Magyarországon is a hívők két harmada testvérnő, úgyhogy egy elég nagy sereg, ha azt mondom: testvérnők... Aztán a szociális munkában is részt veszünk, tehát a szociális kasszákat a testvérnők kezelik, és ők küldik a segélyeket, különböző rászoruló test-

véreknak-testvérnőknek. A nőszövetségünknek van egy lapja a „*Szesztriz kili*”, tehát a testvérnők lapja, már ötven éve megy ez a lap, a nőszövetség rendezi ezt az újságot, de most a lap szerkesztésének nagy része is rám hárul. Emellett meg szoktam látogatni gyülekezeteket, ahova meghívnak, női órát tartani, habár ez nem olyan sűrűn történik.

□ Milyen nagy a szerbiai baptisták közössége?

– A taglétszám körülbelül kettőezer, ötven-hatvan gyülekezetben.

□ És ezen belül a magyar közösség?

– Sajnos kevés, mindössze hét magyar gyülekezetünk van, az egyik ugye Csantavér, aztán Pácsér, Bácskossutfalva, Kishegyes, Muzsja, Szabadka, meg Hertelendifalva (Vojlovica), habár Szabadkát nem sorolják a magyar körzethez, élnek ott is magyar testvérek és kétnyelvűek az istentiszteletek. A vajdasági magyar baptisták száma 100-120 fő. A közösség munkáját Nyúl Zoltán lp. és a férjem fogják össze.

□ A világból tért meg...

– Úgy történt, hogy kaptam egy traktátust, *Útban az életre* címmel. Elolvastam, és akkor döbbentem rá, hogy kicsoda az Úr Jézus, és hogy Isten szeret engemet. Kicsi korom óta meg voltam győződve, hogy engem Isten nem szeret. A barátnőim jártak hittanra meg templomba, a szüleim párttagok voltak és én nem járhattam, és úgy gondoltam, hogy csak őket szereti Isten, nekem esélyem sincs.

És ezért nagy fájdalom volt a szívemben. Emlékszem rá, kisiskolás koromban képes voltam elbújni, hogy senki se lásson és sírni, mert hogy Isten engem nem szeret. Aztán jött egy olyan elgondolásom, hogy én valamit teszek azért, hogy engem Isten kezdjen el szeretni. És elhatároztam, hogy minden nap imádkozni fogok. Csak a Miatyánkat tudtam, amit a nagyszüleimtől tanultam, meg imád-

koztam a saját szavaimmal is. Azt is elhatároztam, hogy nagyon jó kislány leszek, lehettem olyan 11-12 éves tini, és semmi rosszat ezentúl nem fogok tenni, biztos akkor Isten engem is szeretni fog.

Most, amikor visszagondolok, ez olyan csodálatos, hogy bár senki nem beszélt nekem arról, hogy mi a bűn, Bibliát sem olvastam, sem hittanra nem jártam, mégis jól tudtam, hogy mi a bűn. Persze ez a törekvésem, hogy mindenben jó legyek, nem sikerült. Azt még nem tudtam, hogy erőt ehhez Istentől lehet kérni; azt hittem, nekem kell ezt kivívnom, mintegy felkapaszkodnom Istenhez.

Előfordult, hogy nagyon sírtam, és el voltam veszve, mivelhogy nem ➔

A szerbiai baptista szövetség központja Belgrádban van, és a szlovák körzet a legnépesebb, úgyhogy Szerbiában a baptisták többsége szlovák testvérekből és testvérnőkből áll.

A nőszövetség vezetőségi gyűléseit Újvidéken szokták tartani, mert az egy olyan központi hely a Vajdaságban, ahova mindnyájan könnyen odaérnek, és senkinek se nincs túl messze. Ugyanitt működik a baptista teológiai szeminárium is, szerb nyelven, Mária, férjével együtt 2014-ben diplomált.

Mária édesanyja horvát (a szerb és a horvát nyelv között sok a hasonlóság), ezenkívül kilenc évig Boszniában élt, és ott szerb nyelven tanult, különben iskoláit magyarul és szerb nyelven végezte. A nagy konferenciák szerb nyelven folynak, amit Mária jól beszél.

Gyerekeik 2014-ben diplomáltak, Dávid fiuk (24) tanítóképzőt végzett Szabadkán, Debóra lányuk (22) Szegeden, a Juhász Gyula pedagógiai karon képi ábrázolást tanult. Gyülekezetüknek most 34 tagja van, férje, Tibor, a közösség pásztorlása mellett a szerbiai Kelet-Európa Missziót is vezeti.

BAPTISTA TELEVÍZIÓS MŰSOROK

SZÍVDOBBANÁS

Örömmel közöljük testvéreinkkel, hogy Isten kegyelméből a UPC TV-hálózaton, a 810-es csatornán (a Trinitas, Reménység és AlfaOmega csatornák után) fogható a **Credo TV**, amely baptista és pünkösdista műsorokat sugároz.

Minden hétfő este 20,00 órától egy 50 perces magyar adást lehet követni, amely igehirdetést és énekeket tartalmaz. A hétfői adást minden kedden déli 12,00 órakor ismétlésben is megtekinthetik. Ezekben az órákban a világhálón *CredoTvLive* címszó alatt élőben bárki megtekintheti, illetve a már elhangzott adásokat is megtalálja.

Azért történik hétfőn a közvetítés és nem vasárnap, hogy akik csak tehetik ne mellőzzék a helyi gyülekezet összejöveteleit.

Áldott legyen Urunk ezért a lehetőségért is. Kívánjuk, hogy igéje teremjen sok gyümölcsöt bennünk!

(Kis-Juhász Vilmos lp., Kolozsvár)

⇒ érdekeltem ki az ő szeretetét. Az imádkozást abbahagytam, mert úgy éreztem, Isten nem hallgat meg, hanem elfordítja az arcát tőlem. Másszor viszont azt mondtam, Istenem, én tégedet akkor is szeretlek, ha te engemet nem szeretsz, és emlékszem, hogy nagyon sokáig sírtam, de csak ennyi volt...

Úgy gondolom, Isten válasza volt ez, hogy a kezembe került az *Útban az életre* c. könyvecske, így gondoskodott rólam, hogy megtudjam az igazságot, mert csodálatos dolgokat olvastam abban: Isten téged akkor is szeret, ha bűnös vagy, és hogy a bűneidért halt meg az Úr Jézus a kereszten. Ekkor elkezdtem sírni, hát kicsi korom óta abban szenvedtem, hogy Isten engemet nem szeret, és ott azt írta, hogy Isten már előbb szeretett, amikor mi bűnösök voltunk.

A traktátusban volt egy kis ima, de senki nem magyarázta el, hogy mit kell azzal csinálni. Ígyhát elolvastam egy sort és elmondtam Istennek, majd a másik sort, így végig, teljes szívemből, lelkemből tettem ezt, majd behívtam az Úr Jézust a szívembe. Utána leborultam és minden bűnömet elmondtam neki és bocsánatot kértem.

A történeteket nem mondtam el senkinek sem, nem is tudtam, hogy ezt most valakivel meg kellene osztanom. Azt sem tudtam, hogy léteznek hívők. Tehát csak az én titkom volt, amit magamban hordoztam, csak az én ügyem az Úrral, és úgy gondoltam, hogy ezt

nem is fogom soha senkinek elmondani. Ekkor már nagylány voltam, és az is érdekes, hogy a traktátust Tibortól kaptam (*elneveti magát, rip. megj.*), aki később a férjem lett. Akkor még ő sem volt hívő, a traktátust valahonnan ő is kapta.

Aztán összeházasodtunk, és éltük az életünket, mint a többi világi ember. De egyszer a férjemet egy hívő munkatársa meghívta a szabadkai gyülekezetbe. Elmentünk, egy egyszerű istentisztelet volt, nem evangelizációs alkalom, s utána majd minden vasárnap. '91. március 3-án be is merítkeztünk, mind a ketten, ennek már huszonvalahány éve.

□ Hogyan alakult a gyülekezet

– Kezdetben bejártunk Szabadkára, kb. 20 km távolságra. De odahaza elkezdtek mindenkinek mondani az örömhírt. És egy házaspár a gyülekezetből gyakran kilátogatott Csantavérre, keddenként bibliaórát tartottak a mi otthonunkban, ahova hívogattuk az ismerőseinket, rokonainkat, így alakult egy kis házi csoport.

Akik megtértek, ez a kis csapat minden vasárnap beutazott Szabadkára, mert oda tartoztunk. És amikor már sokan lettünk, akkor kértük, hogy lehessen Csantavéren is gyülekezet. Mert akik már bemerítkeztek, azok örömmel hozták meg az áldozatot – háborús idő volt, nem nagyon jutott pénz benzinre, utazásra; mi odaáldoztuk azt a keveset, de a még nem

hívők szívében még nem volt akkora tűz, így nem jöttek velünk vasárnaponként. Nekünk fájt a szívünk, hogy ők kimaradnak abból a sok áldásból, ezért kértük, hogy lehessen istentisztelet Csantavéren, amelyen részt vehessenek az érdeklődők is. Ígyhát pont a háború idején jött létre nálunk a gyülekezet.

A szabadkai gyülekezet áldásával váltunk külön. Az Úr kimunkálta, hogy lettek testvérek az ige hirdetésére, a zenei szolgálatra, testvérnők a gyermekek tanítására, akik ennek érdekében tanfolyamot végeztek.

□ Milyen kihívásokkal szembesülnek Szerbiában a testvérnők – idősebbek, fiatalabbak?

– Nem csak Szerbiában, hanem máshol is látom azt, hogy az élet gondjai, nehézségei elfoglalják a testvérnőket (de a testvéreket is), és ahelyett, hogy az Úrba kapaszkodnának még erősebben, meggyengül a kapcsolatuk Istennel, pedig onnan jön az áldás, az erő, onnan jön a tűz.

□ Mit üzenne az erdélyi testvérnőknek?

– A kapcsolatra, ha mondhatom így, az Istennel való kapcsolat építésére biztatom őket. Tehát szánjanak minőségi időt, hogy kettesben legyenek az Úrral – minél többet.

□ Köszönjük szépen.

(Szilágyi László)

A hűség és kitartás cselekvő hitet jelent

Mennei Atyánk komolyan veszi döntésünket mikor elfogadjuk Jézust életünk Urának és azt szeretné, ha mindevéig kitartanánk. Felelősségteljesen döntesz életed minden területén? Ragaszkodsz elveidhez? „*Valaki az eke szarvára veti kezét, és hátra tekint, nem alkalmas az Isten országára*” (Lk 9,62).

A hűség és kitartás cselekvő hitet jelent. Nekem személyesen nem mindig könnyű elbánnom a titkolt bűnökkel, de milyen jó, hogy egy Valaki sosem változik, hűsége végtelen (JerSir 3,23). Ahhoz, hogy állhatatos

maradj, keresned kell az Urat, meg kell tanulnod megadással várni úgy, hogy a mennyekiek keresése mindig elsődleges, és legvégül késznek kell lenned, hogy tovább add mindazt, amivel meg lettél ajándékozva.

Nemrégiben hallgattam egy prédikációt és egy gondolat még most is itt van bennem. Nem csak börtöntöltelékek léteznek, hanem templomtöltelékek is. Szinte már mindent kívülről tudunk, megvannak a saját énekeink, ünnepeink, ifjúsági óráink, konferenciáink és kezdenek természetessé válni, megszokottá. Nem azt mondom

én, hogy ez baj. Dehogy! Hála érte! De Isten őrizzen attól, hogy belefásuljunk és évek múltán azt lássuk, hogy nem voltunk elég bátrak álmodni, lépni és hiányzott belőlünk a tűz.

Miközben írom ezeket, engem vizsgál a legjobban és megítél, de szeretetből mondom. Bárcsak lennének ránk igazak ennek az éneknek szavai: „*Látok egy nemzedéket, kik tudják mi az elhívás; / Egy szent népet, mely hitben jár; / Egy nép, mely minden harcát térden állva vívja meg. / Ébredést kér és győztes lesz!*”

BALLA HELGA, Nagybánya

Ifjúságok bemutatkozása

NYÁRÁDMAGYARÓS

Egy lelkes, vidám kis csapatról fogok beszámolni. Sokszínűségünk abban rejlik, hogy különbözőek vagyunk, különböző értékekkel, adottságokkal, de az Úr akaratában egyek.

Nyárádszeredában gyűlünk össze, szombatokként hat órától. Isten kegyelméből nem rég épült fel az ifjúsági terem, ami ajándék a fiatalok és a gyülekezet számára egyaránt.

Az építkezés folyamán megtapasztalhattuk az Úr hatalmát és irántunk irányuló végtelen szeretetét. Különböző falvakból jövünk, a fiatalság nagyobb része Nyárádmagyarosról érkezik, de még jönnek Kisadorjánból, Csikfálvából, Nyárádszeredából, és újabban a kibédi fiatalság is részt vesz alkalmainkon. Tehát nem nagy ifjúság ez, 10-15 tagú. Az alkalmon való részvétel változatos, az egyetemisták távolléte, vagy a munkahelyi beosztás miatt. Az ifi egy része gimnazista, vagy egyetemista és kisebb része már dolgozik.

A közös cél az, hogy egyre jobban megismerjük az Urat, az ő akaratát, annak mélységét és szélességét. Arra törekszünk, hogy példák lehessünk a gyülekezetben és azon kívül. A lelki életre összpontosítunk, hogy Isten méltó munkatársaivá válhassunk. Mindezekben példát mutat, támogat és vezet Józsa Zsolt lelkipásztorunk. Az alkalmak zömén ő szolgál, de előfordulnak vendég szolgálatok is.

A kis csoportunk előnye szerintem az, hogy közel vagyunk egymáshoz,

ismerjük egymás szükségleteit, erősségeit, gyengeségeit, így egymás építésében is részt vehetünk, és nem utolsósorban tanulhatunk is egymástól. A legnagyobb dolog, amit tehetünk és amire buzdít az ige, hogy szeressünk és szeretetben szolgáljunk egymásnak.

Családias légkörben telnek az együtt töltött órák. Áldásosak a közös imák, a beszélgetések, játékok. Szolgálunk együtt a gyülekezetben, amely bizonyoságtevés, szavalás vagy éneklés formájában történik. Kirándulásokat szervezünk, ahol erősödik az egymással való kapcsolatunk. Ami még ennél is fontosabb, az Úr jelenlétében eltöltött órák: igetanulmányozás, éneklés.

Úgy gondolom, hogy mind Isten kegyelmére szorulunk, az ő megtartó és megtisztító erejére. Állandó változásra és megújulásra van szükségünk, hiszen nagy a világ befolyása, kísértése. Hiszem, hogy aki elkezdte bennünk a jó munkát, az be is fejezi azt. Hogyha sikerült elindulnunk, akkor meg is fog tartani bennünket ezen az úton, és elvezet a célba. „Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” (Fil 4:7)

KÁROLY MELÁNIA

SZÉKELYUDVARHELY

Székelyudvarhelyen 2012-ben indultak be újra az ifjúsági alkalmak. Kezdetben kevesen voltunk, aztán fokozatosan gyarapodtunk. Péntek esténként 7 órától gyűlünk össze, tíz-tizenötön, az imaház ifitermében, amelyet karácsonyi ajándékként néhány kedves testvérnő gyönyörűen berendezett, újjávarázsolt és párnákat varrt mindenkinek, mindannyiunkat meglepve vele.

Az alkalmakat mindig énekléssel, imádkozással kezdjük, majd az Úr igéjével foglalkozunk. Ez inkább beszélgetésnek titulálható, hiszen közben bárki elmondhatja a saját meglátását és megoszthatja megtapasztalásait a témával kapcsolatban. Felüdítő megtapasztalni, ahogy az Úr lelke jelenlétében kibomlik és világosságot nyújt a szent ige. Betelünk az ő jelenlétével és iránta való hódolattal, tisztelettel, imádkozunk és dicsérhetjük az ő szent nevét. Az ifink célja, hogy Krisztushoz hasonlóvá váljunk.

A végén többször maradunk játszani. Hétközben, vakációban nem egyszer mentünk közösen bowling-

gozni, túrázni, fagyizni, sőt karácsonykor kántálni is voltunk.

A múlt nyáron kedves élményekben volt része kis közösségünknek, ugyanis másodszorra kaptunk ajándékba a köröskisjenői Kings Land Szabadidőközpont részéről egy hetes nyaralást.

A múlt évben javasolta valaki, hogy akik készítenek éreztetést rá, van kedvük, idejük, azok gyűljenek össze a megszokott kezdési idő előtt egy órával tartandó imaalkalmakra. Az ötletnek több támogatója is volt, így tettünk egy kísérletet a következő pénteken. Mondanom sem kell, áldásos együttlétek voltak és azóta is heti rendszerességgel működnek az ifis imaalkalmak is. **MÁTÉ DÓRA**

NAGYBÁNYA

„Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek. [...] Az én népem lesztek, én pedig Istenetek leszek.” (Ez 36,26.28)

Istené a hála, hogy ezzel az ígéretével meglátogatta a Nagybányai Ifit. Miután sok ideig alábbhagyott az ifjúsági élet a gyülekezetben, az Úr elkezdte a fiatalokban a munkát. Újabb és újabb tagokkal bővült, újabb és újabb megtérések által lett újjá az ifi. Jelenleg 20-25 tagú a csoportunk. Nagybányáról, Koltóról, Szamosardóról és néha más helyekről is bekapcsolódó, nem csak baptista felekezetű fiatalok jelentik számunkra a megszokott közösséget.

Péntek esténként találkozunk ifiórán, ezen kívül gyakran szervezünk más közös programot is. Sok szolgálati lehetőség nyílik gyülekezeti alkalmakon belül, ezeket legtöbb esetben kihasználjuk. Konfik, táborok által az Úr feltölt minket, és új lelki erőt ad, melyre szükségünk van úgy a hétköznapiakban, mint az ifiben, hogy úgy szeressük egymást, ahogy Jézus szeretett minket. Bár vannak jobb és rosszabb időszakaink, Isten ígéretei mindig a mieink maradnak. Ő áldjon meg minket, hogy betöltsük küldetésünket és annak a fényét hordozzuk Nagybánya fiataljai között, aki életét adta értünk. *„Hát ne félj, én népem, / Hisz tiéd az örökségem, / Ne félj, és ne lankadj el, / Hisz neked győznöd kell!”* **KONCSÁRD BALÁZS**

Rövid szenvedés után, január 7-én, 65 éves korában **Kis Bandi** testvért Sámsonból az Úr hazaszólította. Temetése jan. 9-én volt megtartva, amelyre összegyűlt a nagy család, illetve a gyülekezeti tagok és ismerősök. A gyászistentisztelet Kovács József lp. kezdte meg imával. Veress Ernő ballai lp., a Zsolt 42:7-12 alapján, a minden körülményben az

Istenbe vetett bizalomra buzdította a hallgatóságot. A vigasztalás ígét Gergely Pál helyi lp. hirdette a Zsolt 49:16, és a Zsolt 71:14-20-ból. Záróimát Tóth Róbert vajdahunyadi lp. mondott. A temetőkertben az Isten ígéje szerinti reménységről Szűcs Sándor szatmári lp. és János Csaba nagybányai lp. szólt. A gyászszertartáson a sámsoni zenekar és énekkar szolgált. Bandi testvér gyermekkorát Sámsonban töltötte, ott történt a megtérése is. Munkalehetőség okán költöztek Nagybányára, bányászként dolgozott a súlyoriban. Bandi testvér nyugdíjazását követően feleségével együtt, 2000-ben visszaköltözött Sámsonba, és ott szolgálták tovább együtt az Urat. Az özvegyen maradt feleségnek, a három lányuknak és azok családjának kívánom Isten vigasztalását és az ő akaratában való megnyugvást! (**Tóth Róbert lp. rokon**)

Megdöbbenéssel fogadta a család, a varsolci község és az ismerősök, hogy **id. Tóth Ferenc** (80) és **Tóth Piroska** (81) január 21-én este, családi otthonukban, szénmonoxid mérgezés következtében elhunyt. Január 25-én, a gyászistentiszteletre eljött a népes család, más helységekből a testvériség, és a faluból is nagyszámú hallgatóság. A kápolnánál kezdő imát Veress Ernő ballai lp. mondott. Borzási István körzeti lp. a nekrológot olvasta fel. Igei üzenetet, a Lk 24:13-21 alapján Bándi Sándor erkedi lp. mondott: „*Ketten mentek az úton, beszélgetve a megtörtént eseményekről*”, illetve tervekről – ketten, együtt. Vigasztaló, hogy mindketten ismerték az Urat és vele jártak. Pardi Félix zilahi lp. a 2Tim 4:7-8, és a Zsolt 116:15-ből szólt: „Függetlenül attól, hogy milyen körülmények között távozik el valaki e földi életből, az Úr előtt kedves kegyeseinek halála”. Borzási István lp. az Ez 18:32 alapján szolgált magyar és román nyelven, befejezésül Szekrényes Pál bagosi lp. imádkozott. A nyitott sírnál Bartha Dezső goroszlói testvér mondott kezdőimát; Oláh Lajos bánffyahunyadi lp., a kolozsvári missziókerület részéről a Zsid 12:1-3 alapján szolgált, majd Módi Miklós szilágyszentkirályi lp. a Zsolt 62:2-3, 6-7-ből szólt vigasztalást. A temetésen a szilágyperecseni énekkar és zenekar szolgált.

Tóth Ferenc 1934. augusztus 2-án Szilágykereden született, ötödik gyermekként (Sámuel testvérével ikreként). Megtérése '53-ban történt, és azon év augusztus 28-án bemerítkezett Bokor Barnabás lp. által Hadadban.

Tóth (Bucsi) Piroska 1933. április 24-én Goroszlón született, 3. gyermekként. Megtérése 15 éves korában történt, és még abban az évben, '48. augusztus 24-én megkeresztelkedett Cserepka János lp. által Szilágyballán. 1957. november 21-én kötöttek házasságot Erkenen, majd '70-ben költözött Varsolcra. 57 évet éltek házasságban. Hét gyermekük volt, Rebeka

lányuk 21 évesen súlyos betegségben, 15 éves Kálmán fiuk tragikus körülmények között halt meg. Mint nagyszülők tíz unokának örvendhettek. A varsolci baptista gyülekezetben szolgálták az Urat – örömmel és jó kedvvel, bátorítva családjukat és másokat is az Úr szolgálatára –, igeszerető, imádkozó emberek voltak. A családnak fájdalmas a hirtelen jött elválás. Isten akaratában szeretnénk megnyugodni, hogy majd találkozunk velük Isten országában, ahol mindenkor az Úrral leszünk! (**Tóth Róbert lp., unoka**)

Biharon, **id. Sági Gyula** testvért életének 80. évében hívta haza az Úr. Temetése január 22-én volt. A kápolnában Kiss Lehel szamosújvári lelkipásztor (az elhunyt unokájának a férje) hirdette az ígét, a Jób 19:25-27-ből rámutatva életünk alap igazságaira: a testünk múlandó, lelkünk örökkévaló és találkozunk majd az élő Istennel. Költeménnyel szolgált Szivák Etelka testvérnő, megemlékezve, hogy Gyuszi bácsi is szívesen szavalt és szolgált a gyülekezetben. Albert István Zsolt helybeli lp. a népes hallgatóságnak román nyelven foglalta össze az igei üzenetet. Elekes József tv., a körzet korábbi lelkipásztora zárta a kápolnánál a gyászistentisztelet; biznyságtételének alapja a 2Kor 4:16-18 volt, megemlékezve elköltözött testvérünk szolgálatkészségéről és az Úr iránti szeretetéről. A temetőkertben Albert István Zsolt lp. az 1Krn 29:15, és az Ef 2:19 alapján hirdette a feltámadás reménységét.

Id. Sági Gyula 1934. február 7-én született Poklostelken. Iskoláit Biharpüspökiben kezdte majd Biharon végezte. 1958-ban házasságot kötött Pap Virággal, aki hűséges, áldozatkész társa volt és haláláig (tíz éve, hogy az Úrnál van), a vendégszeretetet gyakorolták, otthonuk nyitva állt a vendégek előtt. Házasságukat az Úr négy fiúval és egy leánnyal ajándékozta meg. Gépkocsivezetőként dolgozott 30 éven át. Életét fiatalon átadta Megváltójának, akit nem szégyellt megvallani ismerőseinek, munkatársainak. Hirdette Istennek drága ígétjét a gyülekezetben is, amit második otthonaként szeretett és tisztelt. Szerette az Urat szolgálni és dicsőíteni.

Szívesen szavalt az imaházban, sokszor kívülről és utána mindig keresett egy olyan éneket, ami kapcsolódott a vers üzenetéhez és kérte a gyülekezetet, hogy énekelje vele együtt. Nyugdíjba vonulása után is szolgált, emellett elvégezte Nagyváradon a Timóteus bibliaiskolát. Idős korában is, amikor csak tehetett részt vett az összejöveteleken.

Fájó szívvel búcsúznak gyermekei, azok feleségei, veje, valamint unokái és dédunokái. Búcsúznak abban a biztos reményben, hogy édesapánkkal találkozunk a mennyei hazában. (**Sági Rebeka**)

A pécskai magyar baptista gyülekezet legidősebb tagját, **Ordódi András** testvért életének 96. évében szólította magához az Úr, temetése január 26-án volt. A kápolnánál, magyar nyelven a helyi lelkipásztor az 1Móz 25:7-9 ige szerint hirdetett ígét Ábrahámról, aki „*meghalt jó vénségben, betelve az élettel*”; Isten kegyelme az, ha valakinek ilyen hosszú életet ad, mindemellett az ember felelős azért, amit tesz az életében – legyen az rövid vagy hosszú. Román nyelven a helyi pünkösdi gyülekezet lelkipásztora, Gál Constantin szólt a hallgatókhoz a Zsidókhoz írt levél alapján arról, hogy Isten nem téved, nem is felejt, ezért jogosan számadásra hív minket az utolsó napon. A temetőkertben a

Egrespatakon futótűzként terjedt a szomorú hír, hogy 2014. szeptember 22-én, 46 évesen – tragikus hirtelenséggel –, elhunyt **Kui Margit**. Érthetetlenül álltunk a koporsó mellett és kerestük a miért?-re a választ. A temetési istentisztelet a egrespataki baptista imaház udvarán volt, az óriási tömeg miatt. Itt az ígét Kis-Juhász Vilmos kolozsvári lelkipásztor hirdette, Peter Smith skóciai lp. (aki elkísérte a Margit holt testét) és Bándi Sándor helyi lp. testvér. Az erkedi fűvőskar szolgált és a helyi énekkar. Istenünk vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak, Margit megtört szívű özvegy édesanyjának, férjének és kisfiának. Hisszük, hogy odafent találkozunk, Margit csak előre ment. *(Solczi Klára)*

Kozma Margit 1968. április 6-án született református családban. Már gyermekkorában el-eljárt az imaházba. 16 évesen döntött, hogy megkeresztelkedik. Bemérítése a zilahi baptista imaházban volt. A keresztségre egyedül ment, senki a családból nem kísérte el. A középiskolát Szilágyssomlyón végezte. Itt is kereste a testvéri közösséget, amit meg is talált egy perceseni házicsoportban. Az iskola befejezése után, nehéz fizikai munkát végzett, de a fáradtsággal nem törődve Dobán kezdett gyermekmisszióba. Röviddel ezután Egrespatakon is Örömhír-klubot alakított a falu gyermekei számára. 1996-ban meghívást kapott egy skóciai bibliaiskolába. Itt újabb barátokra tett szert, akik azt ajánlották, Angliában végezzen el egy nemzetközi bibliaiskolát; a Capernwray

Bible School-t, 1998-ban sikeresen be is fejezte. Miután Angliából hazajött – Isten akaratát és vezetését követve, Lompérton kezdett cigánymisszióba, előbb csak a gyerekek, később a felnőttek között is. Fáradtságot nem kímélve vonattal, busszal, gyalog tette meg az utat, hogy a „jó hír”, eljusson az eltaszított, szegény emberekhez is. Miután itt beindult a lelkimunka továbblépett, és Ilosván kezdett gyermek-, majd felnőtt misszióba.

2002-ben férjhez ment Kui Zsolthoz, 2005-ben egy kisfiúval, Sámuellel ajándékozta meg őket Isten. Az ilosvai és lompéti gyülekezet vezetését és rendezését átadta férjének, hogy gyermekneveléssel foglalkozzon és egészségi problémáira is figyeljen. Anyagi problémák rendezése miatt visszament Skóciába és az utóbbi két és fél évet ott töltötte, keményen dolgozva. Itt is, mint Isten gyermeke megállta a helyét, bizonyosságot téve és bemutatva az Úr Jézust a munkahelyén, barátok között, az ottani gyülekezetben.

Mielőtt földi maradványait hazahozták volna Skóciából, megemlékezési gyásztistentiszteletet tartottak a Gospel Hall-ban, ahol három gyülekezetből több mint 130-an voltak jelent barátok, ismerősök, munkatársak, gyülekezeti tagok.

A temetésen jelen volt annak a gyárnak az igazgatója is, ahol Margit dolgozott, és felajánlotta, hogy Margit emlékére támogatni fogja a helyi gyülekezetben a gyermekmunkát. Az üzenet az volt, hogy akár fiatal, akár idős valaki, nem tudhatja, Isten mikor szólítja haza e földről. Ezért legyünk békességben Istennel és az emberekkel. A választás a legnagyobb hatalom, amit Isten az embereknek adott. A 5Móz 30,19 azt írja: „előtökbe adtam az életet és a halált..., válaszd hát az életet”.

⇒ helyi román baptista gyülekezet elöljárója, Radu Petrisor tv. a Jn 14,1-4 alapján szólt a mennyei hajlékokról, arra bátorítva, hogy készüljünk a Jézussal történő nagy találkozásra. Az Aradról érkezett testvérek, a helyi gyülekezet tagjaival együtt énekekkel szolgáltak. Istenünk vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak. *(S.A.)*

Szentegyházán, 2014. november 26-án az Úr hazaszólította **Fehér István** testvért. A temetésre november 28-án került sor Szentegyházán. A Lk 16,19-31 alapján Szabó Szilárd helyi lelkipásztor hirdette Isten vigasztaló ígétjét.

A temetőnkben a 1Kor 15, 12-19 szerint vallottuk meg, hogy nem volt hiábavaló a testvérünk hite, a feltámadás

reményében vettünk búcsút.

Fehér István testvért az Úr felnőttkorában szólította meg, és adott neki megtérést feleségével együtt. Családjukat hat gyermekkel és tizenhat unokával ajándékozta meg Isten. Feleségével hűségesen megálltak a hitben és szolgálták Urukat. Huszonhat év türelemmel viselt betegsége után költözött az örök hazába, ahol nem lesz többé fájdalom és szenvedés.

Emlékezetes marad számunkra, hogy betegségében sem szűnt meg hálát adni és magasztalni Megváltóját. *(Sz. Sz.)*

Január 30-án kísértük utolsó útjára **Kovács Imre** testvért, aki a bihari gyülekezetnek volt a tagja. Testvérünk az Úrtól 70 évet kapott, és utóbbi időben különböző betegségek is próbára tették az egészségét. A maga egyszerűségében türelmesen várta a felépülését, de az Áldott Orvos magához szólította.

Imre testvér hívő családban nevelkedett, de idősebb korban fogadta el az Úr Jézust személyes megváltójának, és hozzá hűséges maradt „mindvégig”. Temetésén Albert István Zsolt helybeli lp. szolgált a Mt 13:44-52-ből és a Mennyszágról szóló példázatok alapján bátorította a hallgatóságot, hogy döntsenek jól az örök életük felől. Istenünk vigasztalását kívánjuk a fájdalmas szívű családnak és a gyülekezetnek.

Január 15-én volt **Cartiş Alexandru** temetése Biharon, 54 évet élt ezen a földön. A család és a gyülekezet szomorúsága nagy volt, mert bár hívő családban nőtt fel, de tékozló életet élt. A temetésen Badea Pavel lelkipásztor szólt Isten ígétjét román nyelven a Jak 4:13-17 alapján, majd Albert István Zsolt helybeli lp. bizonyágtétele után Vali Ţenţ testvér is szólt a népes hallgatósághoz. Isten vigasztalását kívánjuk a fájdalmas szívű családnak. *(A.I.Zs.)*

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

ARANY- ÉS GYÉMÁNTMENYEGZŐ

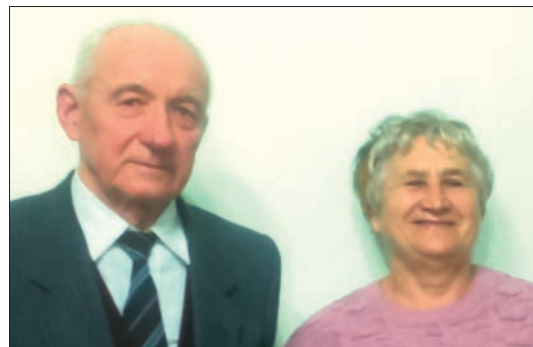

TAMÁSDÁN, 2014. október 19-én **Delinger István** és **Katalin** hálaadással emlékeztek házasságkötésük 50. évfordulójára.

A tamásdai imaház megtelt a gondviselő Isten tiszteletére, ahol testvéreinkkel együtt szerető családjuk, ismerősök és a feketegyarmati körzet többi gyülekezeteiből érkezett testvérek hálát adtunk az Úrnak, aki: „*mind e mai napig megsegített*” (ApCsel. 26,22).

A helyi lelkipásztor az 1Kor 13,1-8 „*A szeretet soha el nem múlik*” (8a.) üzenetével köszöntötte testvéreinket, akik ezután imában is kifejezték szívük örömét különösen azokért az évekért, amit már együtt Istennel tölthettek, aki jóban-rosszban sem hagyta el őket. *(János Levente lp.)*

ERDŐHEGYEN, 2014. november 30-án **id. Dávid András** és felesége, **Juliánna** hálájuknak adtak hangot házasságkötésük 50. évfordulóján. Újra együtt ünnepelték körzetünk gyülekezetei – testvéreinkkel és családjukkal – az értünk munkálkodó Istent, aki szeretetét népén keresztül tapasztalhatóvá tette és ez testvéreinket hozzásegítette a megtérésükhöz. Újra bátorítást kaphattunk házastársi kapcsolataink megerősítésére tesvéreink bizonyágtételei, imádságai, köszöntések és nem utolsósorban Istenünk szava által, amelyet János Levente helyi lelkipásztor köszöntésként olvasott az Ef 5,21-33-ból: „*De ti is, mindenki egyenként úgy szeresse feleségét, mint önmagát, az asszony pedig tisztelje férjét*” (33.v.). *(J.L.)*

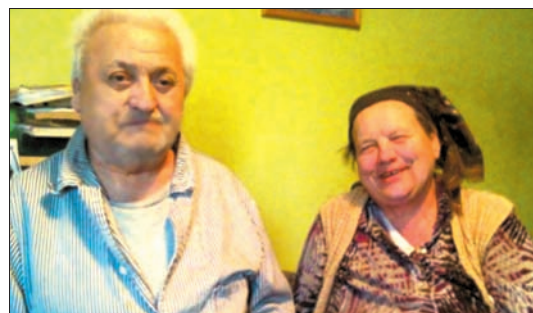

2014. november 22-én az értarcsai **Rebenyák István** testvér és felesége, **Erzsébet**, ünnepélyes keretek között adott hálát, mert ötven esztendeje Isten gondviselése folytán köthettek házasságot egymással, és ez az isteni gondviselés mindeztidáig megtartotta őket hitben, reménységben, szeretetben. A családi együttlétben Szabó András helybeli lelkipásztor a változhatatlan Krisztusra mutató igei üzenettel szolgált. A másnapi, vasárnap délelőtti istentiszteleten újabb köszöntésekre került sor a család és a gyülekezet tagjai részéről. Testvéreink élete, egymás iránti hűsége bizonyágtétel arról, hogy érdemes az élő Isten akaratát keresni, és neki engedelmeskedni. Kívánunk további áldásokat a számukra, és azt, hogy még sokáig örvendezhessek együtt Urunk mindennap megújuló kegyelmének! *(Kiss Lehel lp., unoka-vő)*

Január 24-én, Isten kegyelméből a 60. házassági évfordulóját ünnepelte **id. Kiss Gyula** és **Julianna** családi körben. Házasságukat Isten két gyermekkel és négy unokával áldotta meg. Igei üzenettel Megyesi József nyugalmazott lelkipásztor szolgált a 2Móz 28:18 és a Lk 24:13 alapján, kiemelve a gyémántot a főpapi öltözetből, a hósenről és a hatvanas számot (távolság Jeruzsálem és Emmaus között, futamban). Meghitt alkalom volt.

Az Úr áldja meg további életüket egészségben, szeretetben, reménységben, hogy majd egyszer a mennyben is együtt ünnepeljen a család minden tagja. *(Szűcs Juliánna)*

Drága nagyszüleim, **Szíki Sándor** és **Margit** aranymenyegzőjét ünnepelhattuk november 26-án. Családi körben emlékeztünk meg arról, hogy az elmúlt 50 év alatt mennyi minden átvezette őket a mennyei Atya. Tiszta szívvel és hálával mondhatjuk mindannyian, hogy „*Mindeddig megsegített bennünket az Úr!*” (1Sám 7:12). Kívánjuk életükre továbbra is az Úr áldását és kegyelmét!

(Legidősebb unokájuk: Kiss Debora)